

Samhørighed med Danmark? Er jeg Anneksionist, maa den højtærede Statsminister sandelig ogsaa være det. Det forekommer mig uheldigt at vise denne Blotelse netop i denne Tid, hvor Rigskansler Bauer har udstrakt sin Haand ogsaa efter Tønder By; det er uheldigt, at vor Regering netop i denne Tid taler om, at vi ikke kan tage Flensborg uden et Flertal, men man vil tage Tønder trods manglende Flertal. Med hvilken moralsk Styrke kan man afvise Rigskansler Bauers Krav om Tønder By, naar man stiller sig saaledes overfor Flensborg? Det Spørgsmaal vil jeg gerne stille til den højtærede Statsminister.

Minister H. P. Hanssen: Det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard) synes at være meget stærkt interesseret i at faa mig trængt ud paa et Partistandpunkt. Jeg har fra første Færd her konstateret, at jeg i Overgangstiden vil staa udenfor de danske Partier i muligt nøje og godt Samarbejde med alle Partier. Det er et Standpunkt, jeg ikke vil lade mig trænge bort fra. Svaret, det ærede Medlem fra Hjørring ønsker, ligger i min Redegørelse her; den kan han sammenholde med Statsministerens, og saa kan han drage sine Slutninger.

Statsministeren (Zahle): Det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard) spurgte mig, hvorledes jeg kunde forsvare, at Tønder kom med til Danmark, selv om det maatte vise sig, at Tønder By er en tysk By. Hertil maa jeg sige, at Fredstraktaten foreskriver, at der skal være samlet Afstemning i hele 1ste Zone, hvorimod der skal være kommunevis Afstemning i 2den Zone. Dette maa betyde, at naar der er Flertal i hele 1ste Zone, skal ifølge selve Fredstraktaten 1ste Zone til Danmark. Dernæst udgør efter alles Mening 1ste Zone det egentlige danske Nordslesvig, og det er rimeligt og naturligt, at det som Helhed kommer tilbage til Danmark, derimod har det ærede Medlem vist heller intet at indvende. I 2den Zone, hvor der stemmes kommunevis, maa man selvfølgelig tage Hensyn til Afstemningens Resultat, hvis man da ikke er ren og skær Anneksionist.

Formanden: Det 6te Medlem for Maribo Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Asger Karstensen: Den Udtalelse, som Statsministeren fremsatte, og som gik ud paa, at han vilde lade Ministeriets Skæbne afhænge af en Folkeafstemning, giver mig Anledning til at spørge den højtærede Statsminister om følgende: Vil det betyde, at gaar Folkeafstemningen imod, forsvinder Ministeriet? (Latter). De Herrer, der morer sig, skal bare høre Fortsættelsen, saa vil de finde mindre Anledning til at more sig. I Anledning af Spørgsmaalet om Afviklingen af Loven af 7. August 1914 havde vi nemlig den Situation, at Ministeriet ønskede at forsvinde; men det blev den Gang modtaget med en Udtalelse af Kongen om, at han kun ønskede at udnævne et Ministerium, der var i Overensstemmelse med Folketingets Flertal. Jeg vil da gerne spørge den ærede Statsminister, om den Hindring, der den Gang blev opstillet for at faa et Regeringsskifte her i Landet, nu er opgivet af Regeringen, saa at vi altsaa kan vente, at den Plan, Ministeren her har stillet i Udsigt, ogsaa praktisk kan gennemføres.

Tillige vil jeg bemærke til Statsministeren, at det, vi fra vor Side kritiserer hos ham, er hans tydelige og klare Forhaandsafvisning af Flensborg, en Forhaandsafvisning, som Statsministeren nøje gennemfører i alle sine Udtalelser. Dernæst har vi det imod hans hele Redegørelse for dette Spørgsmaal, at han udelukkende skubber Afstemningsspørgsmaalet i Forgrunden og næsten fortier Bestemmelsen om de geografiske og økonomiske Bestemmelser; han slører dette Forhold helt, og i enkelte af hans Taler tier han ganske dermed. Jeg opfattede derfor og opfatter Statsministerens Stilling til Flensborg og til 2den Zone som en Stilling, der helt igennem kan udnyttes af den tyske Agitation dernede, jeg opfatter den som svækkende for Danskhedens Kamp i 2den Zone. Nu siger Statsministeren, at vi andre er Anneksionister — det kan man ikke beskyldte ham for, man kan overhovedet ikke beskyldte det nuværende Ministerium for det, det indrømmer jeg; thi dets Gerning er betegnet ved Salget af Vestindien, ved den Forfatningsoverenskomst om Island, som vi alle kender, ved en tvetydig Politik overfor Færøerne og nu ved at drage Omsorg for, at det danske Folk faar saa lidt som muligt tilbage af det, Ty skerne tog fra os i 1864.

Statsministeren (Zahle): Jeg kan sige det glædeligste, som det ærede Med-